

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010305
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119010305.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.2.2020, v trestnej veci proti obžalovanému O. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/16/2019 zo dňa 04.11.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. T..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný O. T. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 7.9.2018 vo C. C., okr. N., si prevzal výzvu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 28.8.2018 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do troch dní od prevzatia tejto výzvy, ktorý trest mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 26.6.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.8.2018, kde následne jeho žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody mu bola uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 28.9.2018 zamietnutá s upozornením a výzvou na okamžitý nástup do výkonu trestu odňatia slobody, čo nerespektoval, výkon trestu nenastúpil a až dňa 21.11.2018 došlo k jeho dodaniu do výkonu trestu odňatia slobody so Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, proti jeho výroku o treste, podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorého dôvodoch uviedol, že uložený trest je vzhľadom na konkrétne okolnosti spáchania trestného činu, ako aj vzhľadom k osobe páchatel'a a jeho pomerom, neprimerane prísny. Trest odňatia slobody, na výkon ktorého riadne a včas nenastúpil, bol vo výmere 10 mesiacov, pričom za nenastúpenie tohto trestu mu bol uložený 8 mesačný trest odňatia slobody, a keďže ide v podstate o 2 naväzujúce tresty, tieto sú v značnom nepomere. Súd nedostatočne zhodnotil skutočnosť, že dôvodom jeho nenastúpenia bola vážna choroba jeho matky a rovnako, že doterajší výkon trestu odňatia slobody v značnej miere prispel k jeho náprave. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest povinnej práce.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a na základe tohto preskúmania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V rámci svojej prieskumnej činnosti krajský súd zistil, že na hlavnom pojednávaní o obžalobe prokurátora neboli vykonávané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 4.11.2019, po povolení a poučení súdom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prvostupňový súd prihliadal na kritériá uvedené v základných zásadách ukladania trestov, najmä v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona. Podľa nich trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prvom rade prvostupňový súd správne zistil rovnovážny pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, keď zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona (obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a jednu príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 26.6.2018).

Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, najmä z registra priestupkov je možné zistiť, že okrem priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa obžalovaný dopustil aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. Zo správy Mesta Veľký Šariš z 27.12.2018 plynie, že obžalovaný požíva alkoholické nápoje vo veľkej miere, pod vplyvom ktorých vyvoláva spory, hádky a bitky medzi spoluobyvateľmi a tak vo svojom okolí má veľmi zlú povesť aj z dôvodu krádeží, ktorých býva iniciátorom.

V odpise registra trestov má obžalovaný 7 záznamov, pred spáchaním skutku bol raz vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy, ako už bolo vyššie uvedené, bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 26.6.2018, právoplatným 01.08.2018, pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na obžalovaného pred spáchaním skutku bolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Prešov z 15.10.2015, právoplatným 10.2.2016, v trvaní jedného roka, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 21.7.2016 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Pp/48/2016, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní troch rokov. Keďže sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil, Okresný súd Prešov dňa 25.1.2019 rozhodol, že obžalovaný zvyšok trestu v trvaní 2 mesiacov a 4 dní vykoná.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom v žiadnom prípade nie je možné považovať za prísny, ale z hľadiska dosiahnutia účelu trestu za primeraný.

Určenie druhu trestu odňatia slobody za spáchanie prečinu, ktorého závažnosť je nižšia, zodpovedá hodnoteniu osoby obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Ako je to už vyššie konštatované, obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, v štyroch prípadoch má odsúdenie zahladené, pričom od roku 2015 obžalovaný bol dvakrát odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, najmä za recidívu v páchaní majetkovej trestnej činnosti a porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona. Z uvedeného teda plynie, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a to aj napriek tomu, že už na neho bolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, preto uložený druh trestu odňatia slobody zodpovedá zákonu. Možnosti nápravy obžalovaného, ktorý už bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, sú práve z dôvodu recidívy uňho podstatne

nižšie, avšak berúc do úvahy závažnosť spáchaného prečinu, mal krajský súd za to, že uloženie trestu v prvej polovici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov je na dosiahnutie účelu trestu postačujúci.

Z hľadiska dosiahnutia účelu trestu tak v prípade obžalovaného do úvahy neprichádza uloženie iného druhu trestu, než nepodmienečného trestu odňatia slobody. Podmienečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody však u obžalovaného nedovoľuje nielen nesplnenie podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona, ale aj ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona, ktoré vylučuje podmienečné odsúdenie pri odsúdení za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, že prvostupňový súd nedostatočne zhodnotil pri ukladaní trestu skutočnosť, že dôvodom jeho nenastúpenia na výkon trestu odňatia slobody bola vážna choroba matky, krajský súd uvádza, že obžalovaný počas celého konania nijakým spôsobom nezodôvodnil v čom ním tvrdená choroba matky, mu mala brániť nástupu do nariadeného výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd zároveň poukazuje na to, že obžalovaným tvrdenú vážnu chorobu matky, ako dôvod odkladu výkonu trestu odňatia slobody už neakceptoval Okresný súd Prešov v uznesení sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 28.09.2018, ktorým jeho žiadosť o odklad výkonu trestu zamietol. Z uvedeného dôvodu preto túto odvolaciu námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Súd prvého stupňa rovnako nepochybil pri zaradení obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by ho oprávňovali zmeniť napadnutý rozsudok v prospech obžalovaného, o jeho odvolaní rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.